

Josep Monserrat i Molas: *La ciutat, el lloc de la filosofia política?*

Un dels llocs on ha estat visible la recuperació de la filosofia política ha estat la polèmica al voltant del liberalisme, que té un dels seus punts més àlgids en el període d'entreguerres, quan els règims polítics sortits de l'armistici es veuen impotents per a seguir representant el paper polític que els pertoca. Carl Schmitt ha estat un dels crítics més profunds del sistema liberal: que la seva crítica comporta perills i és molesta per a la nostra "pau" és evident. No obstant, convé advertir que cal enfrontar-nos a aquesta crítica i a les seves conseqüències si no volem córrer el perill de pensar ingènuament com a permanent i segur el sistema "triomfador" en aquest fi de segle. La peculiaritat de Schmitt residiria en què per a ell el liberalisme no pot proporcionar una política autèntica, i d'aquesta manera tota una dimensió humana, aquella que per a Schmitt és la fonamental, queda corsecada. Carl Schmitt afirma la política contra el liberalisme: afirmar la política és comprendre que la "discriminació d'amic i enemic" constitueix el criteri mateix de l'existència política. El liberalisme seria en aquest plantejament incapaç de justificar aquesta existència.

És mèrit de Leo Strauss haver destacat en primer lloc que, en l'anàlisi de Schmitt sobre l'específica diferència política, el moment de l'enemic adquireix preeminència sobre el moment de l'amic. Això es deu a que Schmitt propugna una existència que desconeix la inclinació humana vers els seus consemblants, que desconeix la natura social de l'ésser humà. L'enemic gaudeix d'una prioritat de fet. Aquesta discussió la centren aquests autors principalment en la interpretació de Hobbes. Strauss li oposarà més endavant l'amistat clàssica.

Fos com fos, el que és cert és que en la polèmica, i per ella, s'estableixen les bases teòriques a partir de les quals Leo Strauss procurarà anar més enllà de la teologia política schmittiana. Serà aleshores que posarà els peus en la filosofia política. No donarà per closa la batalla entre antics i moderns, sinó que prendrà seriosament en consideració la possibilitat que entre els clàssics es

parli dels models de ciutat que permetin la millor vida possible, possibilitat que la via moderna havia donat per cancel.lada. L'any 1954 explicarà com els fets polítics de l'Alemanya a partir de 1933 provaven altra vegada, si calia, que l'home no pot deixar de plantejar el tema de la societat bona, ni alliberar-se de la responsabilitat de donar una resposta des de la raó.